

VÁLASZ

REMÉNYFY LÁSZLÓ HOZZÁSZÓLÁSÁRA

A 23/1971. (MÉM É. 31.) MÉM számú utasítás rendelkezik a hosszúlejáratú vadgazdálkodási tervek (üzemtervek) készítéséről.

Az üzemterv célja, hogy az adott területen a mező- és erdőgazdálkodással összhangban a természetes vadeltartóképeségnek megfelelően biztosítsa a vadállomány szakszerű életfeltételeit. Nyilvánvaló, hogy abban az esetben, ha a területen levő vadlétszám meghaladja a vadeltartóképeség szerinti mennyiséget, az összhang nem lehet megfelelő és a vadállomány szakszerű életfeltételei nem biztosítottak. Ennek pedig mind az erdő, mind a vadállomány minősége csak kárát vallhatja.

Az üzemterv meghatározza a természetes vadeltartóképeség figyelembevételével fenntartható vadlétszámot.

A fenti utasítás előírja, hogy a vadgazdálkodás és a mező- illetve erdőgazdálkodás összhangjának biztosítása céljából a vadászterületen minél előbb el kell érni az üzemtervben megállapított optimális vadmennyiséget.

Természetes, hogy azt az üzemtervet, amelynek alapadatai nem megfelelőek, felül kell vizsgálni és a felülvizsgálat eredményétől függően a tervleírásokat is módosítani kell.

A vadgazdálkodási üzemtervek csak akkor szolgálhatják az erdő- és vadgazdálkodás érdekeit, ha azok a tényleges vadlétszám figyelembevételével készülnek.

A mezőgazdasági és élelmiszerügyi miniszter 48368/1979. számú határozatával — meghatározott vadászterületen — a vadgazdálkodási üzemtervek készítését is az Erdőrendezési Szolgálat feladatává tette. Az erdőgazdálkodási üzemtervekhez hasonlóan a vadgazdálkodási üzemtervek adatait is szeretnénk minél pontosabbá, megbízhatóbbá tenni. Az új, illetve megújításra kerülő üzemterveknek a tényleges vadlétszámon alapuló adatokat kell tartalmazniuk, mert csak ezek alapján írhatók elő azok az erdő- és vadgazdálkodás közös érdekeit szolgáló tervszámok, melyeket mind a fenti cikk írója, mind pedig a hozzászóló is igényel.

Az indokolatlan vadkár megszüntetése érdekében egyet kell érteni azzal, hogy a fenntarthatónál nagyobb létszámú vadállomány miatti károk következményei a vadgazdálkodásért felelőseket terheljék.

A cikk őszinte hangvételét egyébként csak meglepéssel lehet fogadni.

Horváth István

(Folytatás a 312. oldalról)

oldalú hasznosítása, a jóléti erdőgazdálkodás koncepciója, ennek területi és költségvetéses feladatai, Az erdők területi fejlesztése stb.

Figyelemreméltóak a jóléti (kiránduló) erdőkre fordított költségek. A tanulmányból megtudhatjuk, hogy a közvetlen városkörnyéki erdőket figyelmen kívül hagyva, 1,7 millió hektárnyi, ilyen célra berendezett állami erdő átlagában a beruházások 100 frankot, a közvetlen fenntartás évi 5 frankot tesz ki hektáronként. A közvetett többlet költségek (személyzet, költségesebb erdőművelési és fahasználati módok) a közvetlen fenntartási költségeket további 50—100%-kal növelik. Ugyanezek a ráfordítások a Párizs-környéki erdőkből 6000 frankra, ill. évi 600 frankra emelkednek. Az állami kezelésben levő jóléti erdőkre 1976-ban 500 millió frankon felül költöttek.

Ref.: dr. Tóth B.